

(§ 520 sidste Stykke). Fra denne Regel er dog gjort en Undtagelse for det Tilfælde, at Konkursbehandlingen sluttes ved en Akkord. Af Hensyn til den store Betydning, som det for Opnaaelsen af Akkordens Øjemed har, at Spørgsmaalet om dens Gyldighed snarest muligt bringes til endelig Afgørelse, er det nemlig i § 520 fastsat, at den Beslutning af Skifteretten, hvorved Akkorden er stadfæstet, for saa vidt den overhovedet kan indbringes for højere Ret (jfr. Konkurslovens § 139), bliver at angribe ved Kære. Angaaende Klage over den Beslutning af Skifteretten, hvorved en antagen Akkord forkastes, gives Regler i § 520, 1ste Stykke, hvorefter saadan Klage under Iagttagelse af de i Konkurslovens § 138 fastsatte Begrænsninger skal gøres gældende ved Kære.

Kapitel XLIV.

Medens §§ 527 og 528 ere ordret overensstemmende med §§ 47 og 48 i Lov om Tvangsauktioner af 9de April 1891, giver § 526 med Hensyn til Forretningsfordelingen en fra nævnte Lovs § 46 noget afvigende Regel, jfr. herved det tidligere Forslags §§ 617 og 633. Med § 529 maa sammenholdes Udkast til Lov om Auktioner, der ikke ere Tvangsauktioner, jfr. særlig dettes § 16.

Ottende Afsnit.

Lovens Træden i Kraft. Overgangsbestemmelser.

En Forening af den ældre skriftlige Behandlingsmaade og den ny mundtlige Procedure under en og samme Sag kan paa Grund af den gennemgaaende Modsætning mellem disse to Systemer ikke finde Sted; men Sagen maa behandles enten helt efter det ny eller helt efter det gamle System. Med Hensyn til det Spørgsmaal, hvilket af de to Systemer der bliver at følge

i den enkelte Sag, er det i § 531 foreslaaet at lægge den afgørende Vægt paa den Omstændighed, om Stævning i Sagen allerede er forkyndt forinden den ny Lovs Træden i Kraft. Er dette ikke Tilfældet, maa der i det hele forholdes efter den ny Lovs Regler, dog at den i Medfør af den ældre Lovgivning stedfundne Forligsprøve, forbliver gyldig. Derimod bliver Behandlingen af de Domssager, i hvilke Stævning allerede var forkyndt forinden den ny Lovs Træden i Kraft, at tilendebringe i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler. En modsat Regel vilde medføre, at lovligt iværksatte Retshandlinger gik til Spilde for Parten, og desuden i de Tilfælde, hvor langt Stævnevarsel finder Sted, f. Eks. i Mortifikationsager, paaføre denne betydelig Forhaling i Retsnydelsen, naar han skal være nødsaget til at udtage en helt ny Indkaldelse til Modparten, endskønt det gamle Stævnevarsel maaske er lige ved at udløbe. Det er imidlertid en Selvfølge, at det staaer Sagsøgeren frit for at frafalde den i Henhold til de ældre Regler forkyndte Stævning og efter den ny Lovs Træden i Kraft begynde Søgmaalet forfra i Overensstemmelse med dennes Regler. For at lette ham Adgangen til ad denne Vej at faa en tidligere paastævnet Sag procederet efter det ny System er det i Paragrafens Slutningsbestemmelse fastsat, at den, der meddeler Modparten Stævning i Overensstemmelse med denne Lov, herved antages at have lovlige frafaldet den efter de hidtil gældende Regler udtagne og forkyndte, men endnu ikke irettelagte Stævning, saaledes at det altsaa ikke kan paadrage ham Procesomkostninger, at han ikke forfølger den videre.

§ 532 indeholder den naturlige Regel, at Sager i Anledning af ældre Gældsbreve, i hvilke Forfølgning efter Frd. 25. Januar 1828 er vedtagen, blive, for saa vidt de ikke ifølge § 531 skulle forfølges efter den hidtil gældende Ret, at behandle efter det ny Systems Regler i Kapitel XXV, som om disse vare paaberaabte i Gælds brevet.

Paa Grund af den nøje Sammenhæng mellem Reglerne om Appel og den Maade, hvorpaa Proceduren i øvrigt er indrettet, lader det sig ikke gøre at overføre Udkastets Appelsystem paa Sager, som i den underordnede Instans ere behandlode efter de hidtil gældende Regler; men der bliver i disse Sager ogsaa med Hensyn til Appel at forholde efter de ældre Regler. Til denne i § 533, 1ste Stykke, udtalte Hovedregel har Udkastet imidlertid knyttet nogle